

مجله علمی - پژوهشی انجمن ایرانی زبان و
ادبیات عربی، شماره ۴۳، تابستان ۱۳۹۶ هـ ش
۱۷۹-۱۹۱ م، صص ۲۰۱۷

نقد و تحلیل مقاله‌های حوزه ادبیات معاصر عربی (۱۳۹۳-۱۳۸۰)؛ چالش‌ها و چشم‌انداز

* یوسف نظری^۱

استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شیراز

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۵/۰۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۳/۰۴

چکیده

از سال ۱۳۸۰ تا پایان سال ۱۳۹۳، تعداد ۳۹۲ مقاله علمی - پژوهشی در حوزه ادبیات معاصر عربی، در ۱۳ مجله علمی - پژوهشی ایران منتشر شده است. این پژوهش‌ها که از سال ۱۳۸۷ رشد روزافزونی یافته و در سال ۱۳۹۲ به اوج خود رسیده‌اند، حجم قابل توجه‌ای از اطلاعات را شکل می‌دهند. برای بررسی این مقالات، داده‌های لازم از آرشیو الکترونیکی مجلات استخراج شد سپس با نرم‌افزارها و محاسبات آماری پردازش گردید. سپس محورهایی همچون: بیان سهم مجلات در نشر مقالات، نویسنده‌گان فعال حوزه، همنویسنندگی، جنسیت و مدارک دانشگاهی نویسنده‌گان، ماده پژوهش‌ها، موضوع مقالات، ادبیاتی که مورد مطالعه قرار گرفته‌اند، و میزان توجه به ادبیات کشورها و دهه‌های تاریخ ادبیات معاصر عربی در پردازش داده‌ها مدنظر قرار گرفت. بررسی هر یک از این مقوله‌ها نتایج خاص خود را به دست داد؛ اما به طور کلی این پژوهش نشان می‌دهد که مقالات در خصوص پرداختن به دهه‌های تاریخی، ادبی و موضوعاتی که مورد مطالعه قرار گرفته‌است، دچار ناهمگونی و عدم توازن است. حوزه‌هایی کاملاً نادیده گرفته شده و در مقابل برخی جوانب دچار تکرار مکرات شده‌است. نتایج حاصل از این پژوهش از سویی به توصیف و آسیب‌شناسی وضعیت کنونی، و از سوی دیگر به جهت دهی پژوهش‌های آینده کمک می‌کند.

کلیدواژه‌ها: مقالات علمی - پژوهشی؛ ادبیات معاصر عربی؛ علم سنجی.

۱. مقدمه

ترسیم چشم‌انداز هر حوزه، نیازمند آگاهی از وضع کنونی آن است. هرچه دامنه مطالعات از حجم و گسترده‌گی بیشتری برخوردار باشد، لزوم دقت و بازبینی آنها نیز افزون می‌گردد. بررسی آگاهانه و جامع پیشینهٔ پژوهش، از کارهای پراکنده و ناهمگون، تکرار پژوهش و موازی کاری پیشگیری می‌کند. در مقابل می‌تواند حوزه‌هایی که از دید پژوهشگران پنهان مانده را شناسایی کند و سرمایه ارزشمند پژوهش و پژوهشگران را به سمت آن سوق دهد. از دیگر دستاوردهای چنین پژوهشی آسیب‌شناسی کارهای انجام‌شده است. تمام این اهداف تنها با یک پژوهش جامع مبتنی بر تحلیل‌های کمی قابل تحقق است.

ادبیات معاصر عربی یکی از گسترده‌ترین حوزه‌های مطالعات ادبی محسوب می‌گردد که بازه طولانی سال‌های ۱۷۹۸ م تاکنون را شامل می‌شود. در ایران پژوهش در این زمینه پیشینه‌ای نسبتاً طولانی دارد، و ازین‌رو حجم اطلاعات بسیار وسیعی تولید شده‌است. تنها در ۱۳ مجله علمی - پژوهشی مرتبط با رشته زبان و ادبیات عربی از سال ۱۳۸۰ تا پایان ۱۳۹۳، تعداد ۳۹۲ مقاله علمی - پژوهشی منتشر شده‌است.

پژوهش حاضر می‌کوشد با بررسی دقیق و جامع مقالات علمی - پژوهشی که معیاری برتر نسبت به دیگر پژوهش‌ها دارند، دیدی صحیح و کامل از مطالعات صورت‌گرفته ارائه دهد. برای تحقق این هدف محورهای زیر مورد بررسی قرار می‌گیرد: (۱) فراوانی سالانه مقالات؛ (۲) سهم مجلات در نشر این مقالات؛ (۳) نویسندهای فعال این حوزه؛ (۴) میزان مشارکت بر اساس جنسیت؛ (۵) میزان مشارکت نویسندهای از مقاطع مختلف دانشگاهی؛ (۶) وضعیت هم‌نویسندهای؛ (۷) حجم ماده پژوهش اعم از شعر یا نثر؛ (۸) بسامد پرداختن به موضوعات کلی و جزئی و سیر توجه به موضوعات در بازه زمانی این پژوهش؛ (۹) بسامد پرداختن به ادبیات عرب و ایرانی دوره معاصر؛ (۱۰) سطح توجه به ادبیات کشورهای مختلف عربی؛ (۱۱) میزان توجه به دهه‌های مختلف دوره معاصر عربی و فارسی.

بنابراین پرسش‌های اصلی این پژوهش عبارت است از:

- وضعیت مقالات علمی - پژوهشی منتشرشده در ایران در حوزه ادبیات معاصر عربی چگونه است؟
- کدام موضوعات و کدام ادبیات بیشترین سهم از مقالات معاصر را به خود اختصاص داده‌است؟ و چه حوزه‌هایی نادیده گرفته شده‌است؟

گفتنی است هدف از ترسیم نمودار در پژوهش‌های آماری، این است که نتایج به صورت واضح‌تر و با ایجاز هرچه بیشتر ارائه گردد. در همین راستا تلاش شده تا حد امکان از تکرار نتایج به صورت تفصیلی اجتناب شود.

پیشینهٔ پژوهش

تاکنون پژوهش‌های متعددی، مقالات عربی منتشرشده در ایران را از دریچه علم‌سنجی مورد بررسی قرار داده‌اند. در این میان مقاله فرامرز میرزاچی و دیگران (۱۳۸۷) گزارشی کمی و کیفی از مقالات منتشرشده در مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی است که تمرکز خود را بر شماره‌های ۱ تا ۱۰ این مجله قرار داده‌است. علی‌باقر طاهری‌نیا و دیگران (۱۳۸۸) در پژوهش خود سنجشی کیفی و کمی از تولیدات علمی گروه زبان و ادبیات عربی ایران ارائه می‌دهد که در قالب مقالات علمی پژوهشی در طول سال‌های ۱۳۸۲ تا ۱۳۸۶ صورت پذیرفته‌است. حمید احمدی و دیگران (۱۳۹۲) نیز با استفاده از روش‌های علم‌سنجی به تحلیل و بررسی روابط هم‌نویسنده‌گی و استناددهی نویسنده‌گان در شماره‌های ۱ تا ۲۰ مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی پرداخته‌اند. مرضیه کهندل جهرمی (۱۳۹۳) در پژوهشی که به زبان عربی منتشر نموده‌است موضوعاتی را که در مقاله‌های شماره ۱۱ تا ۳۰ مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی مورد توجه نویسنده‌گان قرار داشته را مورد بررسی قرار داده و نمایه‌ای از مقالات چاپ شده ارائه نموده‌است. بنابراین و بنا بر اطلاع نویسنده، پژوهش حاضر نخستین پژوهشی است که به بررسی مقالات علمی - پژوهشی حوزه ادبیات معاصر عربی می‌پردازد که در کشور ایران منتشر شده‌اند. در این مقاله، جامعه آماری از یک سو به حوزه ادبیات معاصر عربی محدود شده‌است و از طرف دیگر برای اینکه نتایج دقیقی حاصل شود، آرشیو الکترونیکی کامل تمام مجلاتی که در این حوزه فعالیت دارند مورد بررسی قرار گرفته‌است. بنابراین مقاله حاضر از حیث موضوع، دامنه و روش پژوهش متفاوت از پژوهش‌های قبل است.

روش پژوهش

تحقیقات علمی بر اساس ماهیت داده‌ها به دو نوع کیفی و کمی تقسیم می‌شوند. پژوهش‌های کمی که بیشتر به مکتب «اثبات‌گرایی» (پوزیتیویسم) مربوط‌اند، به شیوه تجزیه و تحلیل آماری معروف‌اند و مبتنی بر نمادهای ریاضی و تحلیل‌های آماری می‌باشند (رضی، ۱۳۸۶: ۱۳۵). پژوهش پیش رو از نوع کمی است. در این روش داده‌ها جمع‌آوری گردید و با کمک نرم‌افزار Excel مورد تحلیل و بررسی آماری قرار گرفت. شایان ذکر است از آنجاکه تحقق برخی اهداف مدنظر با نرم‌افزار Spss امکان‌پذیر نبود، و از طرف دیگر نرم‌افزار Excel اهداف مدنظر را با مکانیسم‌هایی روش‌تر محقق می‌سازد، از نرم‌افزار Spss چندان استفاده نشده‌است.

هر پژوهش آماری یک جامعه آماری یا جمعیت دارد که به مجموعه افراد یا چیزهایی گفته می‌شود که قرار است یک یا چند ویژگی آنها مورد مطالعه قرار گیرد (بهبودیان، ۱۳۸۹: ۱۷). برای یک مطالعه آماری، یکی از روش‌های زیر به کار برده می‌شود: الف: گردآوری داده‌ها از طریق شمارش کامل افراد (سرشماری) ب: گردآوری داده‌ها از طریق نمونه‌گیری (سرمد و همکاران، ۱۳۷۸: ۱۷۸). شیوه نخست یعنی مطالعه یکیک افراد جمعیت، به علت هزینه زیاد و کمی وقت یا نداشتن امکانات، اغلب مقدور نیست. بنابراین به جای تمام مجموعه، قسمتی از جمعیت طبق قوانین و معیارهایی خاص و تحت عنوان نمونه بررسی می‌شود. اما علی‌رغم مشکلات فراوان، در این مقاله شیوه نخست انتخاب شده‌است چراکه برخی اهدافی که این پژوهش در پی تحقق آن بوده است یا با شیوه دوم محقق نمی‌شد و یا اینکه نتایج دقیقی حاصل نمی‌گردید.

جامعه آماری این پژوهش مقالات علمی - پژوهشی‌ای است که تا پایان اسفندماه ۱۳۹۳ در حوزه ادبیات معاصر عربی بر روی سایت مجلات بارگذاری شده‌است. بر همین اساس شاید برخی مجلات در سال ۱۳۹۴ اقدام به نشر مقالاتی با عنوان سال ۱۳۹۳ نموده باشند که در اینجا لحاظ نشده‌اند. البته از آنجاکه شمار چنین مقالاتی بدون شک بسیار انگشت‌شمار خواهد بود، این مسئله خدشهای به نتایج این پژوهش وارد نمی‌سازد. شمار این مقالات ۳۹۲ عدد بوده که از بایگانی الکترونیکی ۱۳ مجله استخراج شده‌است. مجلاتی که مدنظر قرار گرفته‌اند با ذکر اولین شماره و آخرین شماره‌ای که مورد بررسی قرار گرفت، به ترتیب حروف الفبا عبارت‌اند از: «آفاق الحضارة الإسلامية» از شماره ۱ سال سیزدهم تا شماره

۲ سال شانزدهم. «ادب عرب» از شماره ۲ دوره ۱ تا شماره ۱ دوره ۶ مجله «اتجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی» از ابتدای سال اول تا شماره ۳۲ سال دهم. «بحوث فی اللغة العربية و آدابها (پژوهش در زبان عربی)» از شماره ۱ دوره ۱ تا دوره ۶ شماره ۱۰. «پژوهش‌های ادبیات تطبیقی» شماره ۲ دوره ۱ تا شماره ۲ دوره ۱. «جستارهای زبانی» از شماره ۱ دوره ۱ تا شماره ۴ دوره ۴. «زبان پژوهی» از شماره ۱ دوره ۱ تا شماره ۱۳ دوره ۶. «زبان و ادبیات عربی» از شماره ۱ سال اول تا شماره ۱۰ سال پنجم. «کاوشنامه ادبیات تطبیقی» از شماره ۱ دوره ۱ تا شماره ۱۳ دوره ۴. «لسان مبین» از شماره ۳ دوره ۲ تا شماره ۱۷ دوره ۶. «دراسات فی العلوم الإنسانية» از شماره ۱۲ سال اول تا شماره ۴ سال پیstem. «نشریه ادبیات تطبیقی» از شماره ۱ دوره ۱ تا شماره ۱۰ دوره ۵. «نقد ادب معاصر عربی» از شماره ۱ دوره ۲ تا شماره ۶ دوره ۴.

به منظور تحلیل این حجم قابل توجه از مقالات (۳۹۲ مقاله) از منظرهای مختلف، یک پایگاه داده طراحی شد که ۱۵ مؤلفه را شامل می‌شود. این مؤلفه‌ها عبارت‌اند از: عنوان مقاله، نویسندهای، تعداد نویسندهای، تخصص نویسندهای، مدرک دانشگاهی نویسندهای، جنسیت نویسندهای، ماده پژوهش، موضوع کلی مقاله، موضوعات جزئی مقاله، شخصیت‌هایی که در مقاله بدان‌ها پرداخته شده‌است، ملیت شخصیت‌ها، تاریخ تولد شخصیت‌ها، تاریخ وفات شخصیت‌ها، سال نشر، و درنهایت مجله‌ای که مقاله را منتشر ساخته‌است. تحلیل و بررسی مقالات از منظر مؤلفه‌های مذکور، در قالب محورهایی که در مقدمه بدان اشاره شد صورت پذیرفت.

چالش‌ها و چشم‌انداز

تردیدی نیست که پژوهش‌های حوزه زبان و ادبیات غالباً به صورت کیفی است. ماهیت اصلی پژوهش‌های کیفی این است که سیر مطالعاتی آن چندان روشن نیست. و این برخلاف پژوهش‌های کمی است که غالباً در علوم پایه و مهندسی صورت می‌پذیرد. برای نمونه یک پژوهشگر به روشنی درنمی‌یابد که مطالعات صورت‌پذیرفته بر ادبیات یک ادیب، چه سیری دارد، و از این رو پژوهش جدید می‌بایست چه خط مشی‌ای

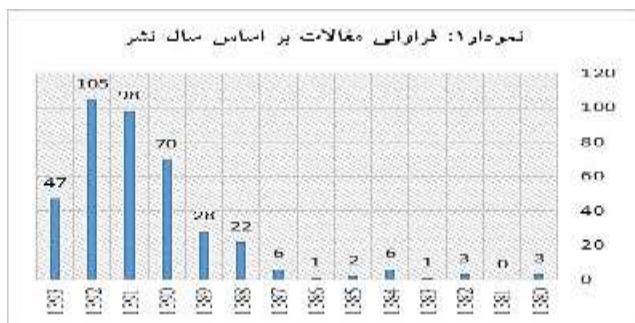
را دنبال کند. حال آنکه مثلاً در علوم مهندسی بهوضوح پیداست که مطالعات به کجا رسیده، و چه دستاوردهایی در پی داشته است. همین امر باعث می‌گردد تا پژوهش‌های پراکنده و گاه بسیار نامتوازنی صورت پذیرد. برخی حوزه‌ها نادیده بماند و برخی دیگر بارها و بارها، و گاه به صورت موازی مورد مطالعه قرار گیرند. این بزرگ‌ترین چالشی است که این حوزه مطالعاتی با آن رویه روست. به همین سبب لازم است تا با رویکردهای کمی به ارزیابی جامع پژوهش‌های کیفی پرداخته شود.

بنابراین پاسخ به پرسش‌های تحقیق - آن هم از خلال محورهایی که در مقدمه بیان شد - از سویی وضعیت کنونی مطالعات و چالش‌های پیش روی آن را نشان می‌دهد، و از سوی دیگر باجهت دادن مطالعات بعدی به حوزه‌های خاص، می‌تواند چشم‌اندازی جدید در این گستره مطالعاتی ترسیم نماید. در همین راستا یکی دیگر از دستاوردهایی که این پژوهش به دست می‌دهد این است که برخی ذهنیت‌های غلطی که نسبت به پژوهش‌های موجود وجود دارد را برطرف می‌سازد.

یافته‌ها

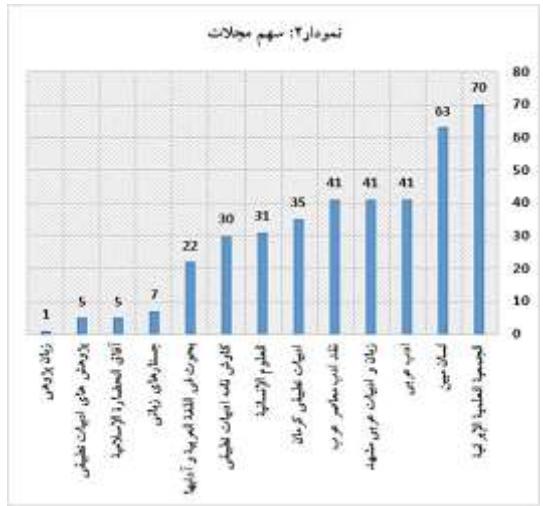
فراوانی مقالات و سهم مجلات

در مجموع ۳۹۲ مقاله از سال ۱۳۸۰ تا پایان سال ۱۳۹۳ در حوزه ادبیات معاصر عربی منتشر شده است. رشد صعودی مقالات از سال ۱۳۸۷ آغاز شده است و در سال ۱۳۹۲ به اوج خود رسیده است.

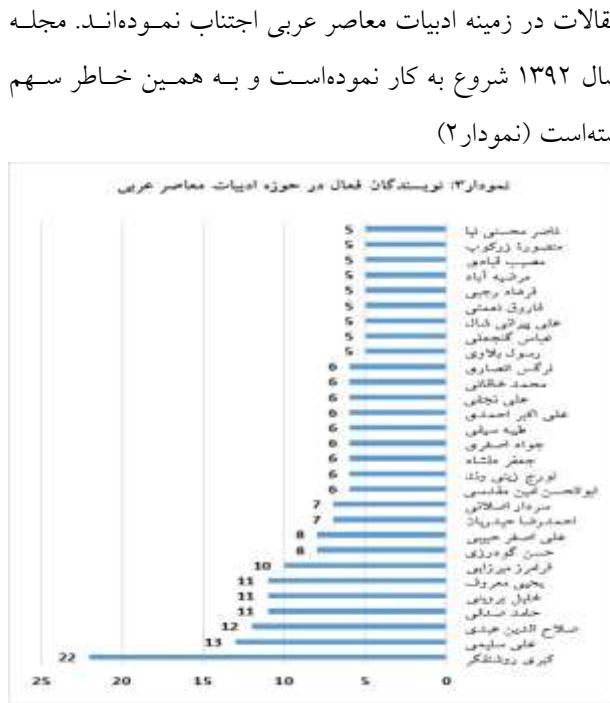

رسیده است. البته چنانچه گفته شد مقالات سال ۱۳۹۳ آن دست مقالاتی را شامل می‌شود که تا پایان این سال بر روی سایت مجلات قرار گرفته است.

بنابراین از آنجاکه شماری از مقالات این سال در سال ۱۳۹۴ منتشر شده است، سیر نزولی که در شمار مقالات این سال دیده می‌شود تا حدودی کمتر از واقعیت است (نمودار ۱).

فراؤانی این مقالات با توجه به سیزده مجله‌ای که اقدام به نشر آن نموده است، بدین گونه است که مجله انجمن عربی بیشترین سهم را به خود اختصاص داده است. مجلات جستارهای زبانی، آفاق الحضارة الإسلامية و زبان پژوهشی پس از فعالیتی پراکنده در این حوزه، به سمت اهداف تخصصی خود پیش رفته‌اند، و بدین منظور از نشر مقالات در زمینه ادبیات معاصر عربی اجتناب نموده‌اند. مجله پژوهش‌های ادبیات تطبیقی از سال ۱۳۹۲ شروع به کار نموده است و به همین خاطر سهم چندانی در نشر این مقالات نداشته است (نمودار ۲)

نویسنده‌گان و رابطه هم‌نویسنگی

۴۳۰ نویسنده در نشر این مقالات شرکت داشته‌اند که با احتساب تکرار نام نویسنده‌گان، شمار آنها به ۷۷۹ نویسنده می‌رسد. بنابراین برخی مقالات چند نویسنده دارند. از این میان

نویسنده‌گانی که حداقل در نشر پنج مقاله سهیم بوده‌اند در نمودار ۳ نمایه شده‌اند. از این میان ۱۵ نویسنده نیز ۴ مقاله در این حوزه منتشر نموده‌اند. از سوی دیگر ۱۶ نویسنده سه مقاله، ۸۲ نویسنده دو مقاله، و ۲۸۸ نویسنده تنها در نشر یک مقاله سهیم بوده‌اند.

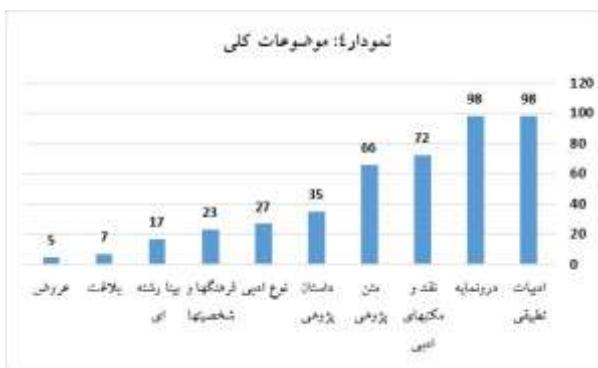
بررسی جنسیت نویسنده‌گان حاکی از این است که میزان مشارکت آقایان و تعداد مقالات منتشرشده بهوسیله آنها بیش از خانم‌هاست. به طور میانگین هر نویسنده مرد ۱/۹۶ درصد مقاله منتشر نموده‌است درحالی‌که سهم هر نویسنده زن ۱/۵۲ درصد از مقالاتی است که خانم‌ها منتشر نموده‌اند. درمجموع سهم هر نویسنده از کل مقالات ۱/۸۱ درصد است.

بررسی مدرک دانشگاهی نویسنده‌گان نیز نشان می‌دهد که فراوانی کسانی که فارغ‌التحصیل مقطع دکتری بوده‌اند – اعم از اینکه عضو هیئت‌علمی باشند یا هنوز به سازمان یا دانشگاه خاصی وابسته نباشند – ۵۵۱ نفر است. دانشجویان دکترای عربی سهیم در این مقالات، ۵۹ دانشجویان کارشناسی ارشد و دانش‌آموختگان این مقطع نیز ۱۴۲ نفر است. ۲۳ نفر از نویسنده‌گان نیز از رشته‌های زبان و ادبیات فارسی، ادبیات تطبیقی و تاریخ می‌باشند. البته در اینجا تعداد نویسنده‌گان با احتساب تکرار نام آنها یعنی ۷۷۹ نفر مدنظر قرار گرفته‌است تا میزان مشارکت عملی نمایان شود.

هم نویسنده‌گی به عنوان رسمی‌ترین جلوه همکاری فکری میان نویسنده‌گان در تولید پژوهش‌های علمی، عبارت است از مشارکت دو یا چند نویسنده در تولید یک اثر که به تولید علمی با کمیت و کیفیت بیشتری نسبت به تولید و انتشار فردی اثر منجر می‌شود (احمدی و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۵۱). در حوزه مورد پژوهش، مقالات با دو نویسنده با تعداد ۲۴۵ مقاله ۶۲ درصد از کل مقالات را به خود اختصاص داده است؛ که غالباً با مشارکت استاد و دانشجو نوشته شده‌است. مقالات با چهار نویسنده نیز که کمترین سهم را به خود اختصاص داده است، غالباً مربوط به مقالات مستخرج از رساله دکتری است که نام اساتید راهنما و مشاور و دانشجو در آن آمده‌است. بررسی‌ها نشان دارد، هم نویسنده‌گی مقالات از سال ۱۳۹۰ به بعد رشد پرستایی داشته‌است که این تا حد زیادی متأثر از گسترش روزافزون دوره‌های کارشناسی ارشد و دکترا و همچنین توجه ویژه به مقالات مستخرج از پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها است.

ماده پژوهش و موضوع مقالات

بررسی‌ها نشان می‌دهد که حدود ۶۴ درصد (۲۵۲ مورد) از این مقالات، ماده پژوهش خود را شعر قرار داده‌اند. حدود ۲۹ درصد (۱۱۲ مورد) بر روی داستان، و به ترتیب حدود ۳ درصد (۱۳ مورد) و حدود ۲ درصد (۹ مورد) بر روی نمایشنامه و ادبیات به معنای عام آن، تکیه کرده‌اند. در این میان حدود ۲ درصد (عمرود) از مقالات نیز به مباحث نظری نقد ادبی پرداخته‌اند. این خود گواه این است که در این میان اهتمام لازم به نمایشنامه‌ها و مباحث نظری و نقدي صورت نگرفته‌است. از سوی دیگر به منظور بررسی موضوع مقالات از دو معیار موضوع کلی و موضوع جزئی بهره برده شده‌است. موضوعات کلی که در این مقوله را شامل می‌شوند در برگیرنده ۴۶ موضوع جزئی است که در زیر فهرست شده‌اند. تعداد بررسی موضوعات جزئی با احتساب تکرار ۴۸ مورد است.

ادبیات تطبیقی با ۹۸ مورد

شامل: ادبیات تطبیقی فارسی
عربی، عربی فارسی. درونمایه
با ۹۸ مورد شامل: درونمایه کلی،
درونمایه دینی، درونمایه
اجتماعی، درونمایه سیاسی،
درونمایه معرفتی، درونمایه طنز،

اندیشه خاص، نوستالوژی. نقد و مکتب‌های ادبی با ۷۲ مورد شامل: مکاتب ادبی، نقد ادبی، نقد فمینیستی. متن پژوهی با ۶۶ مورد شامل: نشانه‌شناسی، نماد‌شناسی، تجدد و نوگرایی، سبک‌شناسی، تحلیل گفتمان، بینامنیت، جریان سیال ذهن. داستان پژوهی با ۳۵ مورد شامل: عناصر داستان، تکنیک‌های داستان، روایت‌شناسی، داستان‌پردازی. نوع ادبی با ۲۷ مورد شامل: ادبیات پایداری، ادبیات کودک، شعر نو، شعر عربی خوزستان. فرهنگ‌ها و شخصیت‌ها با ۲۳ مورد شامل: فراخوانی شخصیت‌های کهن، انقلاب ایران،

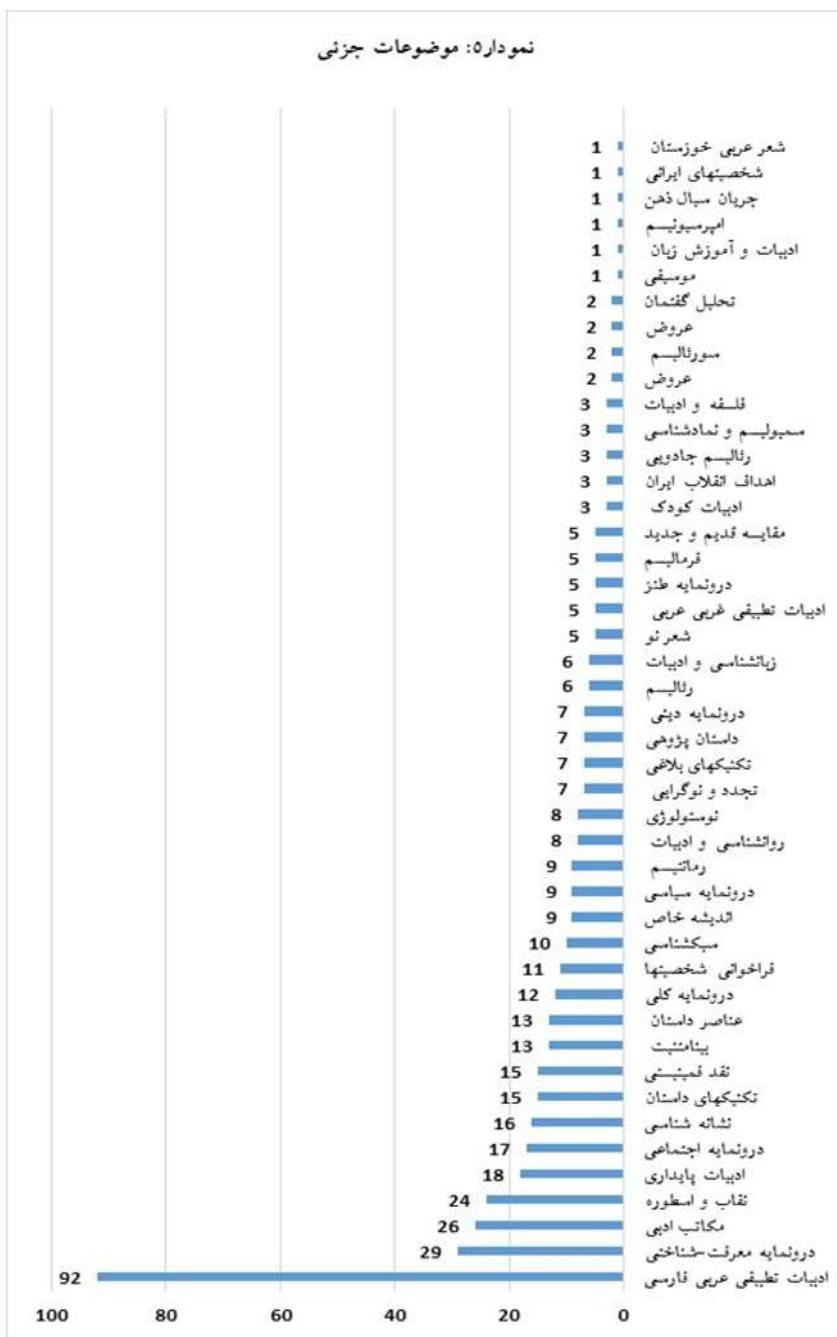
شخصیت‌های ایرانی، مقایسه شخصیت‌های قدیم و جدید. **بینارشتهای با ۱۷ مورد شامل: آموزش زبان و ادبیات، فلسفه و ادبیات، روانشناسی و ادبیات، زیانشناسی و ادبیات. بلاغت با ۷ مورد شامل: مباحث بلاغی. عروض با ۵ مورد شامل: عروض و موسیقی شعر (نمودار^۳)**

شایان ذکر است مقصود از «دروномایه معرفتی» موضوعاتی از قبیل پرداختن به مرگ و زندگی، آرمان شهر، شهادت، ارزش‌های اخلاقی و موارد مشابه است. مقصود از فراخوانی (استدعاء) شخصیت‌های کهن نیز بررسی بازخوانی شخصیت‌های قدیمی اعم از پیامبران و... در ادبیات معاصر است. و از آنجاکه این فراخوانی لزوماً نمادگرایانه نیست، در زیرمجموعه نمادشناسی قرار نگرفته است. در این میان، موضوعات حوزه ادبیات تطبیقی و بررسی درونمایه‌های آثار ادبی، در رأس پژوهش‌ها قرار دارد. اما از سوی دیگر به مطالعات بینارشتهای که از اهمیت بالایی برخوردار است، عنايت کافی نشده است.

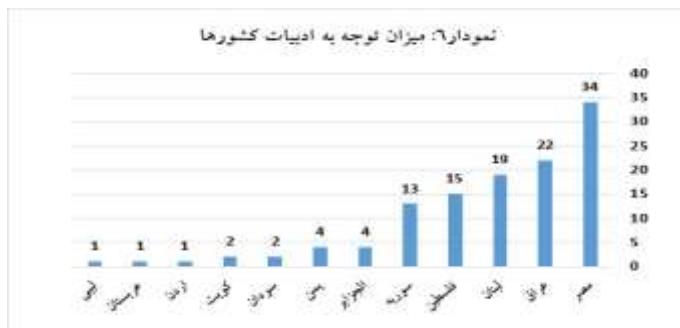
در نمودار ۵ میزان توجه به موضوعات جزئی را می‌توان به تفکیک دید. با بررسی این نمودار می‌توان حوزه‌هایی را که از دید پژوهشگران پنهان مانده، و یا کمتر بدان پرداخته شده را شناسایی کرد و جهت پژوهش‌های تکراری را به سمت حوزه‌های جدید هدایت نمود. برای نمونه اگرچه مقاله‌های حوزه ادبیات پایداری قبل توجه است (۱۸ مورد)، اما پژوهش‌هایی که میان این حوزه و اهداف انقلاب اسلامی ایران گره زده باشد، تنها به سه مورد محدود است. این در حالی است که فضای برحی کشورهای عربی و آرمان‌خواهی آنان، در ادبیات معاصر تبلور یافته و می‌تواند با جلوه‌های پایداری ادبیات انقلاب اسلامی و اهداف آن گره بخورد.

چنانچه در این نمودار دیده می‌شود، پژوهش‌های حوزه ادبیات تطبیقی عربی - فارسی، حجم بسیار وسیعی را به نسبت به دیگر پژوهش‌ها به خود اختصاص داده است. بنابراین گرایش اول مربوط به حوزه ادبیات، و آن هم ادبیات عربی و فارسی بوده است. از طرف دیگر پژوهش‌های بینارشتهای هنوز جایگاه مطلوبی ندارد. كما اینکه پژوهش‌های مربوط به شعر، با اختلاف بسیار زیادی از مطالعات ادبیات داستانی و نمایشی پیشی گرفته است. این در حالی است که داستان در ادبیات معاصر عربی، بازویی بسیار توانمند برای بیان افکار بوده است، و ای چه بسا جامعه مطالعاتی گسترده‌تری را به خود اختصاص داده است.

نمودار ۵: موضوعات جزئی

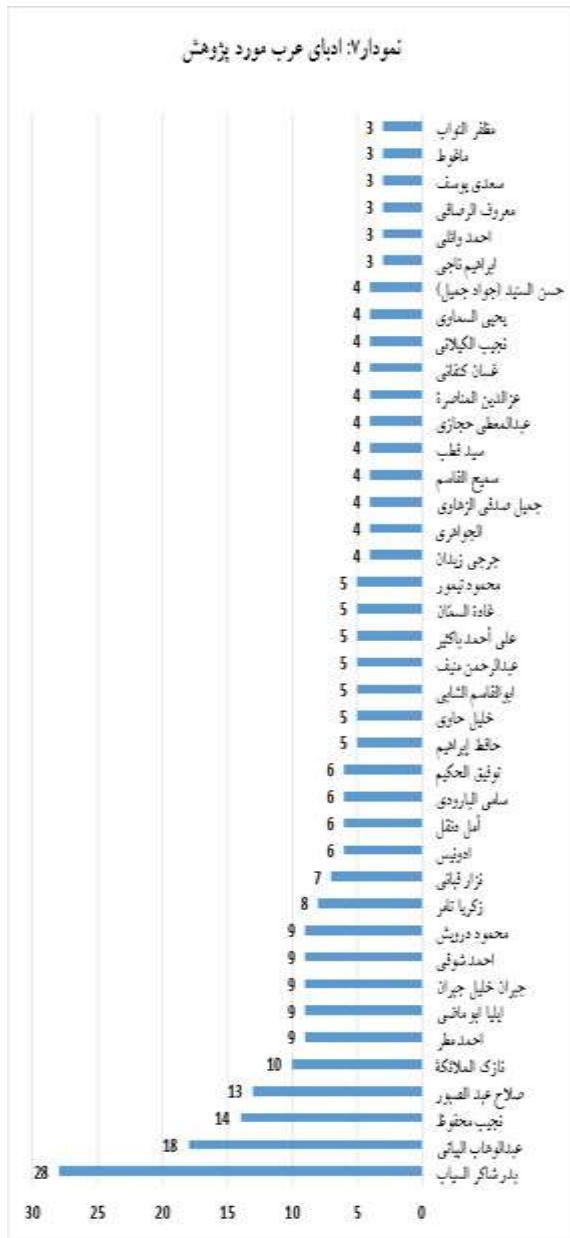
ادبای بررسی شده

بررسی ملیت ادبایی
که مورد بررسی قرار
گرفته‌اند، نشان
می‌دهد که چه میزان
به ادبیات کشورهای
مختلف عربی توجه

شده است. البته در این میان ۱۴ مقاله به موضوعاتی کلی پرداخته‌اند، بی‌آنکه ادبیات یا شخصیت به خصوصی را مورد بررسی قرار داده باشند. از سوی دیگر ممکن است در لابالای این مقالات اشاراتی به برخی ادبیات کشورها شده باشد که در اینجا مدنظر قرار نگرفته است. ملاک در اینجا مقالاتی بوده که به صراحت به ادبیات یک کشور پرداخته است. چنانچه در نمودار ۶ دیده می‌شود از ۲۳ کشوری که زبان رسمی آنها عربی است، ادبیات ۱۲ کشور مورد توجه قرار گرفته که البته مطالعات هفت کشور تنها به ۱۵ مقاله محدود می‌شود. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت در خصوص ادبیات کشورها نیز توازن وجود ندارد.

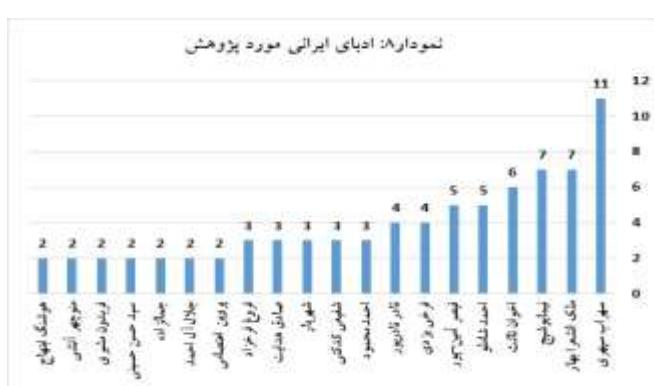
در این پژوهش‌ها، آثار ادبی ۱۸۰ ادیب اعم از شاعر و نویسنده از سه فرهنگ ایرانی، عربی و غربی مورد مطالعه قرار گرفته است. ادبایی که از کشورهای عربی انتخاب شده‌اند، ۱۲۰ نفر هستند. در نمودار ۷ افرادی که حداقل سه پژوهش در مورد آنها صورت پذیرفته‌است نشان داده شده است. چنانچه دیده می‌شود سیاب، بیاتی، نجیب محفوظ، صلاح عبدالصبور و نازک الملائكة بیشترین توجه را به خود جلب نموده‌اند. تعداد پژوهش‌ها در مورد این افراد ۸۳ مورد است در حالی که ۸۶ ادیب تنها یک پژوهش (۱۹ مورد)، و یا دو پژوهش (۶۷ مورد)، را به خود اختصاص داده‌اند. و این نشان‌دهنده عدم توازن پژوهش‌ها در مورد ادبیان این دوره است.

در این میان ادبیات بسیار برجسته‌ای وجود دارند که برخلاف آنچه تصور می‌شد، چندان مورد توجه قرار نگرفته‌اند. برای نمونه ادبیات ذیل تنها در یک پژوهش مورد مطالعه قرار گرفته‌اند: طه حسین، منفلوطی، یوسف ادريس، کامل کیلانی، فوزی معرفت، عمر ابو ریشه، الطیب صالح، صادق الرافعی، خلیل مطران، بهاء طاهر. این در حالی است که تعداد قابل توجهی نیز صرفاً در دو پژوهش مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. در این میان باید به این نکته نیز توجه شود که ادبیات بسیاری در دوره معاصر وجود دارند که اصلاً مورد مطالعه قرار نگرفته‌اند. مقایسه این نتایج از سویی با پیش‌فرض ذهنی پژوهشگران و از سویی دیگر با شخصیت‌هایی که بارها مورد

مطالعه قرار گرفته‌اند گواه روشنی بر عدم توازن و همچنین لزوم جهت‌دهی آگاهانه پژوهش‌ها است.

چنانچه اشاره شد حجم قابل توجهی از این پژوهش‌ها به ادبیات تطبیقی اختصاص دارد. بالطبع غالباً این ادبی ایرانی هستند که طرف دیگر بررسی‌های تطبیقی قرار گرفته‌اند. به طورکلی ۵۱ ادیب ایرانی مورد توجه قرار گرفته‌اند. کسانی که حداقل دو پژوهش در مورد آنها صورت پذیرفته است در نمودار ۸ نمایان است. از نتایج این گونه فهمیده می‌شود که بیشتر ادبی معاصر ایرانی صرفاً در یکی دو پژوهش مورد مطالعه قرار گرفته‌اند و این به معنای

ادبی سطحی آثار ادبی این ادب است.

یکی دیگر از شاخص‌هایی که در این خصوص مدنظر قرار گرفته است نسبت توجه پژوهشگران به ادبی زنده و درگذشته است.

این نسبت در خصوص ادبی عرب و ایرانی در نمودارهای ۹ و ۱۰ نمایان است.

چنانچه پیداست در هر دو حوزه توجه به ادبی درگذشته سهم بیشتری را به خود اختصاص داده است. این علی‌رغم تصور رایج است که توجه چندانی به ادبی زنده نمی‌شود. این پژوهش نشان می‌دهد که هرچند تعداد مطالعات صورت گرفته نسبت به مطالعاتی که بر

روی ادبی در گذشته انجام گرفته، کمتر است؛ اما با این حال حجم قابل توجه و فزاینده‌ای از پژوهش‌ها به مطالعه ادبیات حاضر سوق یافته‌است. شایان ذکر است در میان ادبایی که مورد پژوهش قرار گرفته‌اند شخصیت‌های عربی و ایرانی وجود دارند که متعلق به برده‌های پیش از دوره معاصر می‌باشند. ادبیات این شخصیت‌ها غالباً از باب موازنه یا تطبیق موردنظر قرار گرفته‌است. از سوی دیگر تعداد محدودی ادب و اندیشمند غربی نیز محور پژوهش‌ها قرار دارد.

توجه به دهه‌های تاریخ ادبیات

شروع ادبیات معاصر عربی را سال ۱۷۹۸ میلادی و با حمله ناپلئون به مصر می‌دانند. قدیمی‌ترین ادبی که در این مقالات مورد مطالعه قرار گرفته‌است، ناصیف الیازجی متوفی سال ۱۸۷۱ م است. به همین منظور برای بررسی وضعیت توجه به ادبیات دوره‌های مختلف تاریخ ادبیات معاصر عربی، برده‌های تاریخی از سال ۱۸۷۰ تا سال کنونی به صورت ده تقسیم‌بندی شد و سپس ادبیات با توجه به سال وفاتشان در این بازه دسته‌بندی شدند. نتایج حاصل از این بررسی نشان می‌دهد، توجه به ادبیات دهه اخیر و ادبیات زنده رشد قابل توجهی یافته‌است. در مقابل بررسی ادبیانی که از دوره‌های مختلف ادبیات معاصر فارسی انتخاب شده‌اند گواه این است که توجه اصلی بر روی دهه نود قرن گذشته است و از طرف دیگر توجه به ادبیات قرن بیست و یک و ادبیات زنده کاهش قابل توجهی داشته‌است. البته باید توجه داشت که تاریخ ادبیات معاصر فارسی از سال ۱۷۹۸ شروع نمی‌شود، و در نمودار، هدف نشان دادن میزان توجه به برده‌های ادبیات معاصر فارسی است. مقایسه میزان توجه به دو برده

تاریخ ادبیات فارسی و عربی را به

صورت مقایسه‌ای می‌توان در نمودار ۱۱

مشاهده نمود.

نتیجه‌گیری

با توجه به اهداف و محورهای پژوهش که در مقدمه بیان گردید مهم‌ترین نتایج عبارت‌اند از:
فراوانی سالانه مقالات: درمجموع ۳۹۲ مقاله از سال ۱۲۸۰ تا پایان سال ۱۳۹۳ در حوزه ادبیات
 معاصر عربی منتشر شده‌است. رشد صعودی مقالات از سال ۱۳۸۷ آغاز شده‌است و در سال ۱۳۹۲ به
 اوج خود رسیده‌است.

سهم مجلات در نشر این مقالات: ۱۳ مجله در نشر این مقالات مشارکت داشته‌اند که مجله انجمن
 ایرانی زبان و ادبیات عربی و لسان مبین به ترتیب بیشترین سهم را به خود اختصاص داده‌اند.

نویسنده‌گان فعال این حوزه: ۴۳۰ نویسنده به نشر این مقالات اهتمام ورزیده‌اند که با احتساب تکرار
 نام نویسنده‌گان شمار آنها به ۷۹ نویسنده می‌رسد. خانم دکتر کبری روشنگر با ۲۲ مقاله بیشترین فعالیت
 را داشته‌است. ضمناً از ۴۳۰ نویسنده ۲۸۸ نفر که غالباً دانشجویان هستند تنها در نشر یک مقاله سهیم
 بوده‌اند و نمی‌توان ایشان را از متخصصان این حوزه دانست.

میزان مشارکت بر اساس جنسیت: میزان مشارکت آقایان و تعداد مقالات منتشرشده آنها بیش از
 خانم‌ها است. به طور میانگین هر نویسنده مرد ۱/۹۶ درصد مقاله منتشر نموده‌است درحالی‌که سهم هر
 نویسنده زن ۰/۵۲ درصد از مقالاتی است که خانم‌ها منتشر نموده‌اند. و درمجموع سهم هر نویسنده از کل
 مقالات ۱/۸۱ درصد است.

میزان مشارکت از مقاطع مختلف دانشگاهی: از ۵۵۱ نفر از نویسنده‌گان دارای مدرک دکتری، ۵۹ نفر
 دانشجوی دکترای عربی، ۱۴۲ نفر دانشجوی کارشناسی ارشد و دانش‌آموختگان این مقطع می‌باشند و ۲۳
 نفر نیز از دیگر رشته‌ها در این زمینه فعالیت داشته‌اند.

وضعیت هم‌نویسنده‌گی: از سال ۱۳۹۰ به بعد توجه خاصی به هم‌نویسنده‌گی شده‌است که غالباً متأثر
 از استخراج مقاله از پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها است. مقالات با دو نویسنده با تعداد ۲۴۵ مقاله ۶۲ درصد از
 کل مقالات را به خود اختصاص داده‌است که غالباً با مشارکت استاد و دانشجو نوشته شده‌است.

حجم ماده پژوهش اعم از شعر یا نثر: ۶۴ درصد از این مقالات ماده پژوهش خود را شعر
 قرار داده‌اند و ۳۶ درصد باقیمانده پژوهش خود را بر روی نثر و مباحث نظری انجام داده‌اند.
 در این میان در مقایسه با شعر توجه چندانی به ادبیات داستانی و نمایشی نشده‌است.

بسامد پرداختن به موضوعات کلی و جزئی: حوزه ادبیات تطبیقی و بررسی درون‌مایه‌های آثار ادبی با هر کدام ۹۸ مورد در رأس پژوهش‌ها قرار دارد. در این میان ادبیات تطبیقی فارسی و عربی با ۹۲ مورد پژوهش، حجم اصلی را به خود اختصاص داده است. اما از سوی دیگر مطالعات بینارشته‌ای و همچنین مطالعات مرتبط با فضاهای فرهنگی، اجتماعی و سیاسی که با زندگی کنونی جامعه ایرانی و عربی ارتباط تنگاتنگی دارد، چنان مورد اهتمام قرار نگرفته است. در همین راستا کارکرد ادبیات در تعامل واقعی جوامع عربی و جامعه ایرانی تقریباً به طور کامل نادیده گرفته شده است، و پژوهش‌ها غالباً رویکرد ادبی و یا زبانی نسبتاً محض به خود گرفته است.

بسامد پرداختن به ادبی عرب و ایرانی دوره معاصر: ۱۸۰ ادیب اعم از شاعر و نویسنده از سه فرهنگ ایرانی، عربی و غربی مورد مطالعه قرار گرفته است. این عدد شامل ۱۲۵ ادیب از کشورهای عربی و ۵۱ ادیب ایرانی و ۴ مورد ادبی غربی است. البته در این میان ۴ مورد از ادبی قدیم عربی و عمورد ادبی قدیم فارسی، پیش از دوره معاصر می‌باشد. بدرا شاکر السیاب در عربی با ۲۸ مورد پژوهش، و سه راب سپهری با ۱۱ مورد پژوهش، در رأس توجه پژوهشگران قرار دارند. بررسی‌ها همچنین نشان دارد که تعداد قابل ملاحظه‌ای از ادبی بر جسته عربی و ایرانی در مطالعات موردنبررسی قرار نگرفته‌اند، و یا چهره‌هایی همچون طه حسين در میان این حجم از مقاله‌های علمی پژوهشی تنها یک مقاله مستقل را به خود اختصاص داده است. اما از سوی دیگر تحت تأثیر فضاهای گذراشی که بر مطالعات سایه می‌افکند و به گونه‌ای باب می‌شوند، برخی ادبی در پژوهش‌هایی گاه کاملاً همتراز و موازی موردنبررسی قرار گرفته‌اند.

سطح توجه به ادبیات کشورهای مختلف عربی: از ۲۳ کشور که زبان رسمی آن‌ها عربی است، به ادبیات ۱۲ کشور پرداخته شده که البته مطالعات هفت کشور تنها به ۱۵ مقاله محدود می‌شود. مصر، عراق و لبنان سه کشور نخستی هستند که موردن توجه پژوهشگران قرار داشته‌اند. از سوی دیگر بررسی این مسئله نشان می‌دهد که مطالعات حوزه ادبیات معاصر عربی در ایران همزمان با تحولات اجتماعی فرهنگی و

سیاسی رخ داده در این کشورها و کشور ایران صورت نمی‌گیرد و تقریباً در بیشتر موارد نگاه رو به عقب دارد و در آینه ادبیات به دنبال تصویر تحولاتی است که غالباً صبغه تاریخی یافته‌اند.

میزان توجه به دهه‌های مختلف دوره معاصر عربی و فارسی: در هر دو حوزه ادبیات معاصر عربی و فارسی توجه به ادبی در گذشته سهم بیشتری را به خود اختصاص داد است از همین رو در عربی ۷۸ درصد و در فارسی ۳۴ درصد ادبی مورد پژوهش از دنیا رفته‌اند. نتایج حاصل از این بررسی نشان می‌دهد که توجه به ادبی دهه اخیر و ادبی زنده رشد قابل توجهی یافته‌است. در مقابل بررسی ادبیانی که از دوره‌های مختلف ادبیات معاصر فارسی انتخاب شده‌اند، گواه این است که توجه اصلی بر روی دهه نود قرن گذشته است. از طرف دیگر توجه به ادبی قرن بیست و یک و ادبی زنده کاهاش قابل توجهی داشته‌است.

به‌طورکلی این پژوهش نشان می‌دهد که مقالات در خصوص پرداختن به دهه‌های تاریخی، ادب و موضوعاتی که مورد مطالعه قرار گرفته‌است دچار ناهمگونی و عدم توازن است. حوزه‌هایی کاملاً نادیده گرفته شده و در مقابل برخی جوانب دچار تکرار مکرات شده‌است. نتایج حاصل از این پژوهش آماری به صورت کاملاً علمی و به دور از سلاطیق و پیش‌فرض‌های ذهنی، سیمای واقعی پژوهش‌های صورت گرفته در حوزه ادبیات معاصر عربی را نشان می‌دهد. این نتایج می‌تواند با جهت‌دهی آگاهانه مطالعات و پژوهش‌های بعدی، چشم‌اندازی هدفمندتر را در این حوزه مطالعاتی ترسیم نماید.

کتابنامه

فارسی

- بهبودیان، جواد، (۱۳۸۹)، آمار و احتمال مقدماتی، چ ۳۶، مشهد: آستان قدس رضوی.
سرمد، زهره. عباس بازرگان، الهه حجازی، (۱۳۸۸)، روش‌های تحقیق در علوم رفتاری، چ ۲، تهران: آگه

مجلات

احمدی، حمید. علی سلیمی، لادن فتحی، (۱۳۹۲)، «تحلیل استنادی و روابط همنویسنده مقاله‌های مجله علمی - پژوهشی انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی مورد مطالعه: شماره ۱ تا ۲۰»، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی، تهران: شماره ۲۹، صص ۱۷۰-۱۴۹.

رضی، احمد، (۱۳۸۶)، «روش در تحقیقات ادبی»، گوهر گویا، شماره ۱، ص ۱۴۱-۱۲۹.
طاهری‌نیا، علی باقر. مریم بخشی، (۱۳۸۸)، «سنجدش تولیدات علمی گروه زبان و ادبیات عربی ایران مقالات علمی پژوهشی از سال ۱۳۸۲-۱۳۸۶»، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی، تهران: شماره ۱۳، صص ۱۲۸-۱۰۳.

عسکری، صادق، (۱۳۹۱)، «نقد و بررسی منابع استنادی در مقالات علمی پژوهشی زبان و ادبیات عربی»، ادب عربی، شماره ۱، صص ۱۷۴-۱۵۳.

کهندل جهرمی، مرضیه، (۱۳۹۳)، «الكاف الشاف التحليلي لموضوعات مجلة الجمعية الإيرانية للغة العربية و آدابها أعداد ۱۱-۳۰»، مجلة الجمعية العلمية الإيرانية للغة العربية و آدابها، طهران، العدد ۳۱، صص ۱۳۹-۱۵۵.
میرزایی، فرامرز. خلیل پروینی، علی سلیمی، (۱۳۸۷)، «تحلیلی گزارش گونه از مقالات چاپ شده مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی (شماره یک تا ده)»، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی، شماره ۱۰، صص ۱۸۰-۱۶۵.

دراسة المقالات العلمية المحكمة المنشورة داخل إيران في مجال الأدب العربي المعاصر (٢٠١٤٢٦ م - ٢٠٠١ هـ)؛ التحديات والآفاق

* يوسف نظري^۱

أستاذ مساعد في قسم اللغة العربية وأدابها بجامعة شيراز

الملخص

لقد قامت ۱۳ مجلة علمية محكمة إيرانية بنشر ۳۹۲ بحثاً في مجال الأدب العربي المعاصر منذ عام ۲۰۰۱ هـ/۱۴۲۲ م حتى نهاية عام ۲۰۱۴ هـ/۱۴۳۶ م. هذه البحوث التي بدأت تتزايد منذ عام ۲۰۰۸ هـ/۱۴۲۹ م وقد وصلت إلى ذروتها عام ۲۰۱۴ هـ/۱۴۳۵ م، تقدم حجماً كبيراً من المعلومات. اهتمَّ هذا البحث باستخراج هذه المعلومات من آرشيف المجالس الإلكترونية ثم قام بدراستها مستخدماً البرامج الإحصائية عبر مؤشرات عدّة منها: بيان حصة المجالس في نشر المقالات، والكتاب الناشطين في هذا المجال وحيثّهم وشهادتهم الجامعية، ومشاركة الكتاب في نشر البحوث، ومواد البحث، والموضوعات المطروفة، ومدى الاهتمام بأدب البلدان العربية المختلفة، و العناية بأدب الأطوار التاريخية الأدبية. دراسة كلّ من هذه المعاور أذتَّ إلى نتائج خاصة بها و المستبطن من هذه الدراسة بصورة عامة هو أن هذه البحوث غير متوازنة في خصوص العرّاج على الأطوار التاريخية الأدبية والأدباء وال الموضوعات. إذن كثُرت الدراسات في مجالات معلومة بينما بقيت مجالات مغفول عنها. إن النتائج التي توصلت إليها هذه الدراسة، تصف الظروف الراهنة من جانب آخر تساعده على توجيه الدراسات المقبلة وإعدادها.

الكلمات الرئيسية: المقالات العلمية المحكمة؛ الأدب العربي المعاصر؛ تقييم الإنتاج العلمي.